

стото си. Момиченцето пъкъ по цѣли дни се разговаря съ куклата си, кѫпе я, облича и съблича, но тя остава чужда за него. Всѣки човѣкъ, който живѣе на земята, непремѣнно трѣбва дасе измѣни. Не се ли измѣни, той остава въ положението на дървеното конче и кукличката, съ които децата си играятъ. Какво ще стане съ този човѣкъ? Единъ день той ще умре, ще го заровятъ въ земята, дето веднага ще го обератъ, ще отнематъ всичкия му капиталъ. Кой ще го обере? Князътъ на този свѣтъ обира всички хора, които счита свои поданици. Вие мислите, че като умре, човѣкъ отива при Бога. Кое ви дава поводъ да мислите така? Можете ли да отидете при човѣкъ, когото не сте обичали и за когото никога не сте мислили? Съ какво ще ви привлѣче той? Следователно, какъ е възможно човѣкъ да отиде при Бога, ако нито Го е обичалъ, нито Го е познавалъ, нито е мислилъ за Него? Съ какво ще го привлѣче Богъ? Въ свѣта сѫществува законъ на подобие, споредъ който, разумното привлича разумното къмъ себе си. Човѣкъ обича само подобното на себе си и се привлича отъ него. Любовъта обича само това, което е произлѣзло отъ нея; мѫдростъта обича само подобното на нея; истината сѫщо обича подобното си. Следователно, и Богъ не може да обича това, което е вънъ отъ Него.

Христосъ казва: „Азъ не давамъ, както свѣтътъ дава“. Сега и вие очаквате нѣщо да ви се даде. Какво очаквате? Животъ. Кой може да ви даде животъ? Само Онзи може да ви даде животъ, отъ Когото животътъ произлиза. Свѣтътъ не може да даде животъ на хората. Свѣтътъ означава отношения между хората, т. е. особенъ строй на нѣщата. Човѣкъ трѣбва да намѣри мѣстото си въ свѣта и да бѫде полезенъ за другите и щастливъ за себе си дотолкова, доколкото е способенъ да се бори съ условията на окръжаващата срѣда. Не може ли разумно да се бори съ окръжаващата срѣда, човѣкъ ще се намѣри въ положението на параходъ, който се люшка отъ морските вълни на една и на друга страна. Нѣма ли човѣкъ нужната разумностъ, морските вълни ще го погълнатъ. Хората постоянно се разочароватъ отъ живота и не искатъ да живѣятъ. Защо се разочароватъ? Защото не сѫ достатъчно разумни, да се справятъ съ мѫчинотии си.